

SF ønsker at gøre det klart, at den vedholdende og gentagne overtrædelse af menneskerettighederne og international humanitær lov på Vestbredden, Gaza og i det sydlige Libanon er uacceptabel, og at Israel må ophøre med disse for at kunne efterleve artikel 2 i associeringsaftalen.

SF finder det positivt, at Kommissionen på vegne af Danmark og det øvrige Fællesskab er ved at færdigforhandle en såkaldt Euro-Middelhavsinterimsaftale med PLO på vegne af palæstinenserne. SF finder, at det af hensyn til sikring af freden og sikkerheden i området er nødvendigt at skabe forbedringer for de palæstinensere på Vestbredden og i Gaza, der de seneste år især har mærket de negative konsekvenser af Israels begrænsninger af grænsepassagen for personer og varer mellem de palæstinensiske områder og Israel. Derfor bør disse begrænsninger fjernes.

Et *mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller forslaget til *forkastelse* ved 2. (sidste) behandling. Det er et helt forkert signal, regeringen og det danske Folketing sender Israel ved at tiltræde den pågældende aftale. Mindretallet har stillet en lang række spørgsmål gennem Europaudvalget, og selv om mindretallet ikke er tilfreds med svarene, fremgår det klart og tydeligt, at Udenrigsministeriet erkender,

– at anvendelsen af de fysiske forhørsmetoder, som den israelske højesteret sanktionerede den 14. november 1996, ikke er i »overensstemmelse med forbudet mod tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling i FN's menneskerettighedserklæring ... samt FN-konventionen om tortur, som Israel har tiltrådt«,

– at »det er korrekt, at den israelske højesteretskendelse ikke er i tråd med den ånd, som udtrykkes i associeringsaftalens artikel 2«,

– at »det er Danmarks klare holdning, at de israelske bosættelser på besat område er ulovlige efter international ret«,

– at regeringen også erkender, at den israelske regering – ligesom den tidligere arbejderpartiregering – agter at tillade en »naturlig« vækst i bosættelserne.

Mindretallet kan også konstatere, at der ikke er sket nogen forbedring i den palæstinensiske befolknings vilkår. Derom vidner de utallige rapporter, som er kommet fra menneskerettighedsorganisationer, bl.a. Human Rights Watch/Middle East-afdelingen.

Samtidig kan mindretallet konstatere, at den nuværende Hebron-aftale er et skridt tilbage i forhold til Oslo-aftalen, som ikke engang var noget stort skridt fremad for palæstinenserne. Der har ikke været vilje til i det internationale samfund for alvor at lægge pres på Israel til som minimum at overholde Oslo-aftalen.

Når EU – og Danmark – i denne situation vælger at tiltræde denne aftale med Israel, er det et helt forkert signal at sende Israel. Vi tror ikke, at en tiltrædelse af associeringsaftalen hjælper med til at påvirke Israel til større indrømmelser til palæstinenserne. Hvorfor skulle Israel dog give indrømmelser, når Israel kan slippe af sted med så meget, som Israel gør, uden at det får konsekvenser i forhold til f.eks. denne associeringsaftale? Mindretallet vil ikke for enhver pris afvise den såkaldte kritiske dialog, men der skal være et perspektiv i en sådan, og den er totalt fraværende i denne belønningspolitik over for Israel.

Ove Fich (S) fmd. Torben Lund (S) Jacob Buksti (S) Klaus Hækkerup (S)

Ole Stavad (S) Steen Gade (SF) Elisabeth Arnold (RV) nfmd. Keld Albrechtsen (EL)

Addi Andersen (CD) Charlotte Antonsen (V) Svend Erik Hovmand (V) Kim Andersen (V)

Jens Kirk (V) Kent Kirk (KF) Lene Espersen (KF) Anne Birgitte Lundholt (KF)

Poul Nødgaard (DF)

Fremskridtspartiet havde ikke medlemmer i udvalget.